

מסורת הש"ס

- ↑ [חולין ע.ג.] (ג' ג'לעל מ.].
- ↑ [נר' במז' וזחז' טז: ד"ה].
- ↑ [קדושין סו. וזחז' ע: ע"ה.]
- ↑ [רבי'שמעאל.ו] (ו' ב"ק פ.].
- ↑ [אנעבעטות פורח].
- ↑ [תמורה כח: ע"ש].
- ↑ [ב"ק י: תמורה כח. מ"ה מ"ח. וזחז' פ"ה. ו' ז"ל נ"ה נמי.]
- ↑ [נ"ב פד. טבעות ו: חולין סג.].
- ↑ [ספסאק זאל ש"ך אחר מ"ת קרינא ביה].
- ↑ [ס"ה שמעתי כנגדו בזנז גמל ניכר טען וכו' וכן גורס רש"י ז"ק. ו' ז"ל זשנה. ס' ז"ק בש"ס ס"י דפוס באפילא].

תורה אור השלם

- ↑ עקרת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או יקפת לא תקריבו אלה לך ואשה לא תתנו מזה על המזבח ויקרא כב כב לך.
- ↑ יבכה ה' בשחין מצרים ובטחורים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל לדקאפא. דברים כח כו
- ↑ ויקחו את פיה הבבשין ויעמדו לפני פרעה ויוריק אתו משה השקיקהו ויהי שחין אבעבעת פוח צאדם ובקבוקה: שמות ט י
- ↑ ואם מן הצאן קרבה מן הבשבים או מן העזים ללעף דבר תמים ויקרא: ויקרא א י
- ↑ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקרב מפס קרבן לך מן הבתוקה מן הקבך ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: ויקרא ב ב
- ↑ ודאה הבין את דבנע ודנה מראתו עקמ מן העור וצבד צבד וקן וטואו אתו הבין נקח ודא צרעת קראש או תתקן ודא: ויקרא יג י

מוסף רש"י

לא במקדש. דפסל מן המזבח, ולא במדינה. דלטי מוס גמור לשכט עולי בתון (נעיל פ.). או ע"פ הבעלים. דשור שהמים ליה פי העלים אפטור ליה מקפילה. דמורה בקנס פטור (ובחז' שש.). ולמזרחם. שטאלא זשע ומקלות (תמורה כח.). מן הבהמה. אס כי יקרין מנס מן הנהמה, ולא כל בהמה (ד"ה ט"ח). מן הנהמה שמעט ולא כל הנהמה (תמורה כח). מקנות כסותם ולא מלן (ב"ס ט). להוציא רובע וגרבע. ע"פ עד אחד או ע"פ העגלים, שלא נסקל דפסול לגבי מונח (שם). הנעבד. שעשאו ע"ו והשפסול ל (שם). והשקריב לעז' (שם). הוגזא. שהמים את אלוס ע"פ עד אחד או ע"פ עגלים ונפטור מן הסקילה (שם). דמורה בקנס פטור, הלכך להדיעו שרי אנגוסה אקור, אלל על פי שני עדים בקפילה הוא ולהדיעו נמי אקור (ד"ה ט"ח). במזרח חמה העמוקא מן הצל אלל נחליט עמוקא, וכן כל לנן ושחור בנשר נחלא הלנן עמוק, כך נהיט לננא ה"ה (תוריו ט"ג).

על אלו מומין פרק ששי בכורות

גמ' קפץ העליון. (ט) קפץ קשר העליון היינו ארכוצמו מקוס חצור השוק והירך ולא קפץ המחמון סמוך לפרכות : **נגדו בגמל ניכר**. שהגמל יש לו כנגד הארכוצה (י) עמס בזלט לחוך לשון מורי בשמיטת חולין. ל"א שמעתי (י) כגון שזנז גמל מגעת עד אותו ערקוס: וקסי ואסי **דיחידא**. משוס דאמרן לעיל [מ.]. לא שמענו (י) כו' אלל את אלו הראשונים שזניה ציצנה והדר תנא ואמא בזומין שאינס סתמא אלל יחידאי קאמרי להו כגון ר' חנינא בן אנטיגנוס ור' חנינא בן גמליאל וס"ד פליגי רבנן עליהו להכי הדר וסמס אכולעו על אלו מומין שזחטין כו': **בתנאי' ונעל ינלט**. כדאוקימנא לעיל [מ.]. (כו') דלצין בה עמס דאי איכא עמס הויא מוס גמור (י) ואין בה שער (ויש בה) (י) בזלנן של עין דאי בגופו תתלוז בעלמא הוא: גרז וחזוית מני שחין: **מוזס**. מקרטי: **ושנעבדה** **בו עבירה**. שרעבד: או **שהמים אדם ע"פ עד אחד**. שאין (ט) אלל עד אחד (ט) לא צרביעה ולא נגניסה: **ע"פ עצמו**. שאין שס עד אלל בעלים אמרו דאי הוו צ' עדים **דצבר** הוי צסקילה (י) אפילו צהנאה מיתסר: **וטומטוס ואנדרוגינוס**. ספק זכר (י) וקדשי ספק נקבה הן ולא קדשי: **אין לך מוס גדול מזה**. אלאנדרוגינוס קאי דמקוס נקצות הוי כמוס והוי כצכור בעל מוס ושחטנ צמדניה ואסור צגיזה ועצודה: **ומכ"ל אינו צכור**. דצביה צפני עצמה הוא ונגזו **ונעבד: גמ' וגרז לא**. הוי מוס גמור: **והכטיצ גרז צאוריטא**. (ויקרא כב) **גצי עורט** או שצור דכמיצ או גרז או **ילפת: וכו' חזוים לא**. מוס גמור הוא והכמיצ צאוריטא: **זה חרס**. שחין שקסה כחרס: **חזוים המצרים**. שחין שהוצא על המצרים: **מנפפס**. דצוקה צו כדמתרגמינן (שמות לו) ויחצר ולפיץ: **אלל סלסא גרז הוו דקרא**. (י) גצי מומין דדרשין ציה זה החרס **יצש צפנים ומצחון: דמלרים**. דהיינו האי (י) צללות וגברז ובחרס יצש צפנים ולא מצחון וכיון דיצש מצפנים לא מיתסי ואי הוי צצכור הוי נמי מוס גמור: **ס דמסני'**. לח מצפנים ולא בחון: **פורת**. היינו (י) האי שגראה למעלא דדצר בזולט הוי פורח: **וכפיצ אנעבעטות**. דהיינו לשון נוצע דמשמע מצחון היה לח: **מנא הני מילי**. דלצין שזחטין אותו צמקדש: **מן האלן מן הכשציסין** . קרא כמיצ צוקרא ואס מן האלן קרצנו מן הכשציס או מן העזים וגו' טז דדרשין מן האלן ולא כל האלן וכן כולה: **נעצה**. שעשאוהו עצדות כוכצים: **מוקלא**. שהוקלא והופרש לזורך עצדות כוכצים: **נוגת**. זת האדם ומת: **ופרכין** והני צני קטלא ניינהו. ארובע ונרצע ואנוגא

קאי: ומשני כגון שאין שס אלל עד אחד דצבר או העגלים עצמן הודו מעצמן דשזז אין נסקלין הצהמות דמודה בקנס פטור: **דילמא נקצה היא**. ומקריצה לשס צכור ואינו מקדישה והיא אינה קדושה צצכורה וקמיימי חולין צעורה: **וישעט עליה**. דהא כמיצ חרוץ צאוריטא דכמיצ (ויקרא כב) עורת או שצור או חרוץ: **כיון דאמר מר גרז זה החרס**. ודאי מיתרץ חרץ (ט) נגע הוא: **וכפיצ** צנגעים (שס יג) עמוק דהיינו שפל כמראה חמה שגראית עמוקה שפל מן הכל הילכך ליכתב חרץ דמשמע צמקוס צשר נמי הויא מוס אף על גב דלא מאיס כגרז וכ"ש גרז: **דילמא**. (י) נמי דייקנין דחרון צמקוס צשר לא הוי מומא היכא דלא מיינכר חרץ כל כך כנקצות של צהמה: **אלן**

פרק ששי בכורות

מ.א.

⚧⚧ גרז זה החרס. תימה אמאי לא קאמר מההיא גרז צדקללות של משנה תורה דכמיצ צגרז ובחרס וההיא גרז לאו היינו חרס ומוס קצוב הוא דכמיצ ציה אשר לא תוכל להרפא וי"ל דמשמע (י) דנקט הכא זו אף זו דגרז שהוא חרס יצש מצחון ומצפנים והוי מוס ואפילו ילפת נמי שהוא לח מצחון ויצש מצפנים כדקאמרין צסמוך הוי מוס וגצי קללות (י) נקיט זו אף זו שילקה צגרז ואפילו צחרס דקסה טפין: **אמ"ל** תלתא הוו יזן בו'. דקרא דגצי מומין דדרשין ציה זה החרס יצש מצפנים (י) ומצחון דמצרים לח מצחון ויצש מצפנים וכיון דיצש מצפנים לא מחסי ואס נתרפאו ממנו המצריים שחא מעשה נס היה ויש לממיה הא שחין מצרים דכנכב צרישיה דקרא דקללות (י) מאן ניהו דגרז וחרס שאין לנס רפואה צההוא קרא כמיצי: **אילימא**

שאין קבועין יחזוטין (פ הפנימיות שנפגמו (א אבל לא שנעקרו יובעל גרב ובעל יבלת ובעל חזוית (ט ידון וחולה המזוהם (י ושנעבדה (ד) בו עבירה ושהמית אדם ע"פ עד אחד או ע"פ הבעלים (טומטום ואנדרוגינוס לא במקדש ולא במדינה (ר"ש) אומר אין לך מום גדול מזה וחכמים אומרים אינו בכור אלא נגזו ונעבד: **גמ'** וגרב לא והכתיב י'גרב באורייתא וחזוית לא והכתיב ילפת באורייתא (ט ותניא גרב זה החרס ילפת זו חזוית המצרית ואמר ר"ל למה נקרא שמה ילפת שמלפפת והולכת עד יום המיתה בשלמא חזוית אחזוית לא קשיא כאן בחזוית המצרית כאן בחזוית דעלמא אלא גרב אנרב קשיא גרב אנרב נמי לא קשיא הא בלח הא ביבש לח איתסי יבש לא מיתסי ולח מיתסי והכתיב ²יבכה ה' בשחין מצרים (ו וגו' ומדכתיב ובחרס הרי גרב לח אמור (י וקאמר אשר לא תוכל להרפא אלא תלתא הוו דקרא יבש בין מבפנים בין מבחוץ דמתנאי' לח מבחוץ ומבפנים (י מצרים יבש מבפנים ולח מבחוץ דכתיב ³ויהי שחין (י (פורח אבעבעות) באדם: והזקן והחולה והמזוהם: מנהגי מילי דתנו רבנן ⁴מן הצאן ומן הכשבים [או] מן העזים (י פרט לוקן ולחולה ולמזוהם וצריכי דאי כתב רחמנא (י למעוטי זקן דלא הדר בריא אבל חולה דהדר בריא אימא לא (י ואי כתב למעוטי חולה דלא אורחיה אבל זקן דהיינו אורחיה אימא לא ואי כתב רחמנא תרי למעוטי הני דכחישי אבל מוזהם דלא כחישי אימא לא ואי נמי למעוטי מוזהם משום דמאים אבל הני דלא מאיסי אימא לא צריכי: ושנעבדה בו עבירה וכו': מנא הני מילי (ט דת"ר ⁵מן הבהמה להוציא י'רובע ונרבע מן הבקר להוציא את הנעבד מן הצאן להוציא את המוקצה ומן הצאן להוציא את הנוגח (ט) הני בני קטלא נינהו ע"פ עד אחד או ע"פ הבעלים (י בשלמא טומטום במקדש לא דילמא נקבה היא במדינה לא דילמא זכר הוא ולית בה מומא אלא אנדרוגינוס בשלמא במקדש לא דלמא נקבה היא אלא במדינה (י נמי נהי דזכר הוא תעשה נקבות (י) חרין וישחוט (י) עלה אמר אביי אמר קרא או חרוץ או שבור חרוץ דומיא דשבור מה שבור במקום עצם אף חרוץ במקום עצם רבא אמר בלא שבור נמי לא מצית אמרת חרוץ במקום בשר הוי מומא דאי סלקא דעתך (י הוי מומא כיון דאמר (י) (י' גרב זהו חרס מיחרץ חריץ דכתיב (ומראהו עמוק מן העור (י כמראה חמה העמוקה מן הצל וליכתב רחמנא חרוץ ולא בעי גרב (י ואמינא חרוץ דלא מאיס הוי מומא גרב דמאים לא כל שכן כתב רחמנא גרב למימר דחרון במקום בשר לא הוי מומא: (י) (רבי ישמעאל אומר אין לך מום גדול מזה): כאביי לא אמר חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן כרבא נמי לא אמר דילמא (ט) היכא דלא מיינכרא אבל היכא דמינכר (ט) מום רע קרינא ביה בעי

ונשחט במדינה וזכאי' אינו בכור אלא נגזו ונעבד דטומטוס ואנדרוגינוס לא קדשי בבכורה: נקבות שלו חרץ. וחרצון מום דאורייתא הוי: אף חרוץ במקום עצם. וחרצון ונקבות במקום בשר הוי: כמראה חמה. שגראת עמוקה מן הצל אף גרב נמי

⚧⚧ חרץ דחרס משמע חרוץ. להכי כתב רחמנא גרב למימרא דגרב לא משום חרוץ פסול דגרז הוי במקום בשר. לא הוי מומא אלא במקום עצם: אין מום גדול מזה דאי זכר הוא הוי נקבות שלו חרוץ: דלא סבר ליה כאביי דאמר חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן אלא דאפילו במקום בשר הוי חרוץ. וכרבא לא אמר דהנא חרוץ נקבות אף על גב דבמקום בשר הוי כיון דמינכר הוי מומא:

שיטה מקובצת

⚧⚧ חרץ דחרס משמע חרוץ. להכי כתב רחמנא גרב למימרא דגרב לא משום חרוץ פסול דגרז הוי במקום בשר. לא הוי מומא אלא במקום עצם: אין מום גדול מזה דאי זכר הוא הוי נקבות שלו חרוץ: דלא סבר ליה כאביי דאמר חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן אלא דאפילו במקום בשר הוי חרוץ. וכרבא לא אמר דהנא חרוץ נקבות אף על גב דבמקום בשר הוי כיון דמינכר הוי מומא:

⚧⚧ חרץ דחרס משמע חרוץ. להכי כתב רחמנא גרב למימרא דגרב לא משום חרוץ פסול דגרז הוי במקום בשר. לא הוי מומא אלא במקום עצם: אין מום גדול מזה דאי זכר הוא הוי נקבות שלו חרוץ: דלא סבר ליה כאביי דאמר חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן אלא דאפילו במקום בשר הוי חרוץ. וכרבא לא אמר דהנא חרוץ נקבות אף על גב דבמקום בשר הוי כיון דמינכר הוי מומא:

⚧⚧ חרץ דחרס משמע חרוץ. להכי כתב רחמנא גרב למימרא דגרב לא משום חרוץ פסול דגרז הוי במקום בשר. לא הוי מומא אלא במקום עצם: אין מום גדול מזה דאי זכר הוא הוי נקבות שלו חרוץ: דלא סבר ליה כאביי דאמר חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן אלא דאפילו במקום בשר הוי חרוץ. וכרבא לא אמר דהנא חרוץ נקבות אף על גב דבמקום בשר הוי כיון דמינכר הוי מומא:

הנהגות הב"ח

(ה) גמ' ספסא אפטורא ליה פסולי: (ג) שם לא שמענו אלא את אלו: (א) שם צמנשא אלא שאין אלו ואות ו' נמחק: (ו) שם ושנעבדה בה עבירה ושהמים את האדם (על פי עד אחד או ע"פ העגלים) מא"מ וי"צ ס"ה אין זה וכו' מונח בגמ' דל"ג ליה צמנאי: (ס) שם והני בני קטלא וכו' ע"פ העגלים ואנדרוגינוס כו' בשלמא טומטום: (ו) שם וישחוט עליה אמר לפני אמר קרא או שבור או חרוץ חרוץ דומיא: (ו) שם כיון דאמר מר גרז זה החרס מיתקן חרץ ובחזבי ומלסו: (ח) שם מוס ע"פ קרינא ציה. י"צ ע"פ ד"ל לו ריש ע"צ: (ט) רש"י ד"ה קפץ העליון קשר לכל ומיתנ קפץ נמחק: (י) ד"ה כנגדו וכו' הארכוסה ופעלו יננה זו עמס וכו' ל"א שמעתי כנגדו בגמל שזנז גמל מגעת: (ט) ד"ה וקמי וכו' לא שמענו אלל כל"ל ומיתנ כ"י נמחק: (ג) ד"ה ובעל ינלט וכו' מוס גמור ואי אית בה שיער ויש בה צלנן ש"ן נמי הוי מוס דאי צנופו: (ט) ד"ה או שהמים וכו' שאין שם אלל: (ג) ד"ה ע"פ עצמו וכו' ואפילו: (ס) ד"ה כיון וכו' ונגע הוא:

רבינו גרשום

והיינו קפץ העליון פרק העליון: וכנגדו בגמל ניכר. ערקוב שלו לפי שהוא עב הרבה: קא סתים לן בבולה. דאחני נמי דייחדיאי מתיי להו שזחטין את הבכור: והמזוהם. שזיעתו טרוחה: שמלפפתו. שאזוחתו: חזוית בעלמא אין שזחטין. דקרא דלא מיתסי היינו יבש בין מבפנים ובין מבחוץ. ודמלרים לח מבחוץ ויבש מבפנים והאי נמי לא מיתסי. דמתנאי' לח בין מבפנים בין מבחוץ ומיתסי: פרט לוקן הרבה. אפילו בלא מוס דפסולה להקריבה: מוקצה. לצורך ע"ו: בני קטלא נינהו. רובע וגרבע ונוגח: דלית בה אלא עד אחד או בעלים דלא קטלינן אפומייהו: ר' ישמעאל אומר אין מום גדול מזה. כטומטוס ואנדרוגינוס ונשחט במדינה וזכאי' אינו בכור אלא נגזו ונעבד דטומטוס ואנדרוגינוס לא קדשי בבכורה: נקבות שלו חרץ. וחרצון מום דאורייתא הוי: אף חרוץ במקום עצם. וחרצון ונקבות במקום בשר הוי: כמראה חמה. שגראת עמוקה מן הצל אף גרב נמי

⚧⚧ חרץ דחרס משמע חרוץ. להכי כתב רחמנא גרב למימרא דגרב לא משום חרוץ פסול דגרז הוי במקום בשר. לא הוי מומא אלא במקום עצם: אין מום גדול מזה דאי זכר הוא הוי נקבות שלו חרוץ: דלא סבר ליה כאביי דאמר חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן אלא דאפילו במקום בשר הוי חרוץ. וכרבא לא אמר דהנא חרוץ נקבות אף על גב דבמקום בשר הוי כיון דמינכר הוי מומא:

⚧⚧ חרץ דחרס משמע חרוץ. להכי כתב רחמנא גרב למימרא דגרב לא משום חרוץ פסול דגרז הוי במקום בשר. לא הוי מומא אלא במקום עצם: אין מום גדול מזה דאי זכר הוא הוי נקבות שלו חרוץ: דלא סבר ליה כאביי דאמר חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן אלא דאפילו במקום בשר הוי חרוץ. וכרבא לא אמר דהנא חרוץ נקבות אף על גב דבמקום בשר הוי כיון דמינכר הוי מומא:

⚧⚧ חרץ דחרס משמע חרוץ. להכי כתב רחמנא גרב למימרא דגרב לא משום חרוץ פסול דגרז הוי במקום בשר. לא הוי מומא אלא במקום עצם: אין מום גדול מזה דאי זכר הוא הוי נקבות שלו חרוץ: דלא סבר ליה כאביי דאמר חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן אלא דאפילו במקום בשר הוי חרוץ. וכרבא לא אמר דהנא חרוץ נקבות אף על גב דבמקום בשר הוי כיון דמינכר הוי מומא:

⚧⚧ חרץ דחרס משמע חרוץ. להכי כתב רחמנא גרב למימרא דגרב לא משום חרוץ פסול דגרז הוי במקום בשר. לא הוי מומא אלא במקום עצם: אין מום גדול מזה דאי זכר הוא הוי נקבות שלו חרוץ: דלא סבר ליה כאביי דאמר חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן אלא דאפילו במקום בשר הוי חרוץ. וכרבא לא אמר דהנא חרוץ נקבות אף על גב דבמקום בשר הוי כיון דמינכר הוי מומא:

⚧⚧ חרץ דחרס משמע חרוץ. להכי כתב רחמנא גרב למימרא דגרב לא משום חרוץ פסול דגרז הוי במקום בשר. לא הוי מומא אלא במקום עצם: אין מום גדול מזה דאי זכר הוא הוי נקבות שלו חרוץ: דלא סבר ליה כאביי דאמר חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן אלא דאפילו במקום בשר הוי חרוץ. וכרבא לא אמר דהנא חרוץ נקבות אף על גב דבמקום בשר הוי כיון דמינכר הוי מומא:

⚧⚧ חרץ דחרס משמע חרוץ. להכי כתב רחמנא גרב למימרא דגרב לא משום חרוץ פסול דגרז הוי במקום בשר. לא הוי מומא אלא במקום עצם: אין מום גדול מזה דאי זכר הוא הוי נקבות שלו חרוץ: דלא סבר ליה כאביי דאמר חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן אלא דאפילו במקום בשר הוי חרוץ. וכרבא לא אמר דהנא חרוץ נקבות אף על גב דבמקום בשר הוי כיון דמינכר הוי מומא:

⚧⚧ חרץ דחרס משמע חרוץ. להכי כתב רחמנא גרב למימרא דגרב לא משום חרוץ פסול דגרז הוי במקום בשר. לא הוי מומא אלא במקום עצם: אין מום גדול מזה דאי זכר הוא הוי נקבות שלו חרוץ: דלא סבר ליה כאביי דאמר חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן אלא דאפילו במקום בשר הוי חרוץ. וכרבא לא אמר דהנא חרוץ נקבות אף על גב דבמקום בשר הוי כיון דמינכר הוי מומא:

⚧⚧ חרץ דחרס משמע חרוץ. להכי כתב רחמנא גרב למימרא דגרב לא משום חרוץ פסול דגרז הוי במקום בשר. לא הוי מומא אלא במקום עצם: אין מום גדול מזה דאי זכר הוא הוי נקבות שלו חרוץ: דלא סבר ליה כאביי דאמר חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן אלא דאפילו במקום בשר הוי חרוץ. וכרבא לא אמר דהנא חרוץ נקבות אף על גב דבמקום בשר הוי כיון דמינכר הוי מומא:

⚧⚧ חרץ דחרס משמע חרוץ. להכי כתב רחמנא גרב למימרא דגרב לא משום חרוץ פסול דגרז הוי במקום בשר. לא הוי מומא אלא במקום עצם: אין מום גדול מזה דאי זכר הוא הוי נקבות שלו חרוץ: דלא סבר ליה כאביי דאמר חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן אלא דאפילו במקום בשר הוי חרוץ. וכרבא לא אמר דהנא חרוץ נקבות אף על גב דבמקום בשר הוי כיון דמינכר הוי מומא:

⚧⚧ חרץ דחרס משמע חרוץ. להכי כתב רחמנא גרב למימרא דגרב לא משום חרוץ פסול דגרז הוי במקום בשר. לא הוי מומא אלא במקום עצם: אין מום גדול מזה דאי זכר הוא הוי נקבות שלו חרוץ: דלא סבר ליה כאביי דאמר חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן אלא דאפילו במקום בשר הוי חרוץ. וכרבא לא אמר דהנא חרוץ נקבות אף על גב דבמקום בשר הוי כיון דמינכר הוי מומא:

⚧⚧ חרץ דחרס משמע חרוץ. להכי כתב רחמנא גרב למימרא דגרב לא משום חרוץ פסול דגרז הוי במקום בשר. לא הוי מומא אלא במקום עצם: אין מום גדול מזה דאי זכר הוא הוי נקבות שלו חרוץ: דלא סבר ליה כאביי דאמר חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן אלא דאפילו במקום בשר הוי חרוץ. וכרבא לא אמר דהנא חרוץ נקבות אף על גב דבמקום בשר הוי כיון דמינכר הוי מומא:

⚧⚧ חרץ דחרס משמע חרוץ. להכי כתב רחמנא גרב למימרא דגרב לא משום חרוץ פסול דגרז הוי במקום בשר. לא הוי מומא אלא במקום עצם: אין מום גדול מזה דאי זכר הוא הוי נקבות שלו חרוץ: דלא סבר ליה כאביי דאמר חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן אלא דאפילו במקום בשר הוי חרוץ. וכרבא לא אמר דהנא חרוץ נקבות אף על גב דבמקום בשר הוי כיון דמינכר הוי מומא:

⚧⚧ חרץ דחרס משמע חרוץ. להכי כתב רחמנא גרב למימרא דגרב לא משום חרוץ פסול דגרז הוי במקום בשר. לא הוי מומא אלא במקום עצם: אין מום גדול מזה דאי זכר הוא הוי נקבות שלו חרוץ: דלא סבר ליה כאביי דאמר חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן אלא דאפילו במקום בשר הוי חרוץ. וכרבא לא אמר דהנא חרוץ נקבות אף על גב דבמקום בשר הוי כיון דמינכר הוי מומא:

⚧⚧ חרץ דחרס משמע חרוץ. להכי כתב רחמנא גרב למימרא דגרב לא משום חרוץ פסול דגרז הוי במקום בשר. לא הוי מומא אלא במקום עצם: אין מום גדול מזה דאי זכר הוא הוי נקבות שלו חרוץ: דלא סבר ליה כאביי דאמר חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן אלא דאפילו במקום בשר הוי חרוץ. וכרבא לא אמר דהנא חרוץ נקבות אף על גב דבמקום בשר הוי כיון דמינכר הוי מומא:

⚧⚧ חרץ דחרס משמע חרוץ. להכי כתב רחמנא גרב למימרא דגרב לא משום חרוץ פסול דגרז הוי במקום בשר. לא הוי מומא אלא במקום עצם: אין מום גדול מזה דאי זכר הוא הוי נקבות שלו חרוץ: דלא סבר ליה כאביי דאמר חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן אלא דאפילו במקום בשר הוי חרוץ. וכרבא לא אמר דהנא חרוץ נקבות אף על גב דבמקום בשר הוי כיון דמינכר הוי מומא: